

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΠΟΡΙΑ

№ 22
11 ΔΕΚΕΜ '78
ΤΙΜΗ 7 Δοχ.

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

ΚΥΠΡΟΣ: οι αστοί βιάζονται να δεχτούν το αμερικανικό σχέδιο σελ.10

ΑΜΙΑΝΤΙΤ: αγώνας ζωής και θανάτου σελ.3

ΙΡΑΝ: οι εργάτες γκρεμίζουν το σακχ σελ.6

ΑΥΞΗΣΕΙΣ ΟΧΙ ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ

Με άπαιυτές ομάδικές απόλυσεις που πραγματοποιούν ή απειλούν να κάνουν οι μεγάλες επιχειρήσεις, το πρόβλημα της ανεργίας αρχίζει να χτυπάει τα πιο σημαντικά κομμάτια της εργατικής τάξης. Ολυμπιακή, ηλεκτρικά ήδη (ΙΤΤ, ΠΙΤΣΟΣ, ΦΙΛΙΠΣ), Διαβάματα (ΒΙΑ ΜΑΞ, Σαρακάκης), οι κοδόμοι (ΒΙΟΕΡ, Σκασιανός) ο κατάλογος καθημερινά μεγαλώνει.

Μέχρι τώρα η κυβέρνηση και οι οργανισμοί της (ΟΑΕΔ) παρουσίαζαν ότι στην Ελλάδα δεν υπάρχει ανεργία εκτός από "φυσιολογικά" προβλήματα της νεολαίας που φάει για δουλειά μετά το σχολείο των κάθε λογής εξετάσεων. Τώρα, μπροστά στις απόλυσεις, άρχισαν καινούργιες "θεωρίες" για να συγκαλύψουν το πρόβλημα.

Οι πιο ξεδιάντροποι απόλογητές της εργοδοσίας και της κυβέρνησης ισχυρίζονται ότι φταίνε... οι εργάτες για τη ζητώντας συνεχώς αυξήσεις έχουν μεγαλώσει πολύ τα μεροκάματα ενώ ταυτόχρονα δέδουλεύουν αρκετά άποδοτικά (τεμπελάζουν, κάνουν κοπάνες και πολλές απεργίες). Έτσι, λένε τα "ψηλά μεροκάματα και η χαμηλή παραγωγικότητα αποθαρρύνουν τις επιχειρήσεις" και οδηγούν στις απόλυσεις.

Οι πιο "προοδευτικοί" απόλογητές προσπαθούν να εμφανίσουν το πρόβλημα σαν απομονωμένες περιπτώσεις μερικών ασυνεχών και άδοξων κομμιναδόρων που προσπαθούν να εκβιάσουν το κράτος. Τονίζουν ότι στις απόλυσεις πρωτοστατούν τα πολυεθνικά μονοπώλια (λές και οι "δικοί μας" οι Έλληνες καπιταλιστές πάνε πίσω) που θέλουν να δημιουργήσουν κοινωνική δεξιά για να αποσταθεροποιήσουν την κυβέρνηση. Έτσι, πλάγια, καταλήγουν στο συμπέρασμα ότι οι εργάτες δε πρέπει να πέσουν στην παγίδα και να παρασυρθούν σε απεργίες.

Όμως η πραγματικότητα είναι διαφορετική. Ο έμφιασμός των απόλυσεων στρέφεται ενάντια στους εργάτες με στόχο να αναγκάσει τους να πάνε να δουλέψουν με χειρότερες συνθήκες (μειωμένο

μεροκάματο και έντατικοποίηση των ρυθμών). Η πιο χειροπιαστή απόδειξη για αυτό είναι το γεγονός ότι η ίδια η κυβέρνηση δίνει το παράδειγμα των ενβιαστικών απολύσεων μέσα από την κρατική "Ολυμπιακή Αεροπορία".

Η Ολυμπιακή για να αντιμετωπίσει τον ανταγωνισμό των άλλων αεροπορικών εταιρειών σε μερικές γραμμές (Ν. Αφρική, Β. Αμερική) ζητάει από τους εργαζόμενους να δεχτούν να γίνουν οι πτήσεις με μειωμένο κλήρωμα και στο "έλαστικό" ωράριο, δηλαδή ζητάει να δουλεύουν λιγότερο και πιο σκληρά. Ζητάει επίσης μια συμφωνία "εργατικής ειρήνης", δηλαδή να παραιτηθούν οι εργαζόμενοι από κάθε αντίσταση, αλλιώς θα προχωρήσει σε μαζικές απολύσεις. Πρόκειται για καθαρό τελεσίφαρο προς τους εργαζόμενους.

Την ίδια αντιμετώπιση έχουν όλες οι επιχειρήσεις, ντόπιες και ξένες, κρατικές και ιδιωτικές. Μπροστά στο σκληρό ανταγωνισμό που τον δέχνεται η διεθνής οικονομική κρίση (τη τους τελευταίους μήνες οι εξαγωγές έχουν μειωθεί στάσιμες) οι καπιταλιστές προσπαθούν να κρατήσουν

ψηλά τα κέρδη τους μειώνοντας το "εργατικό κόστος". Έτσι, ενώ ξεδεύουν τεράστια ποσά για να αρπάξει ο ένας την αγορά του άλλου (σε διαφημίσεις, σε λαδώματα, σε "διαφοροποίηση προϊόντων" κλπ) προσπαθούν να βγάλουν παραγωγή με λιγότερο και πιο καπιταλισμένο προσωπικό και βάζουν μπροστά τις απόλυσεις. Ταυτόχρονα φροντίζουν να βγάλουν και άλλα όφελιά από τις απόλυσεις: να διώξουν το πιο μαχητικό κομμάτι, να φοβίσουν τους συνεχίζοντες να δουλεύουν, να άχρηστεύουν τη συνδικαλιστική οργάνωση των εργατών. Σ' όλα αυτά έχουν τη συμπαράσταση της κυβέρνησης που μεγαλώνει την ανεργία είτε άμεσα (μειώνοντας την άσχυρή στο δημόσιο τομέα και στους καθηγητές) είτε έμμεσα (κόβοντας τα δημόσια έργα).

Απέναντι σ' αυτή τη ταχτική των αφεντικών και της κυβέρνησης, οι συνδικαλιστικές παρατάξεις της αντιπολίτευσης (ΕΣΑΚ, ΔΕ Μ ΠΑΣΚΕ) άνω λουθούν γραμμή "διαλόγου" άναζητώντας λύσεις συμβιβαστικές που να μοιράζουν τα βάρη ανάμεσα στην εργοδοσία και τους εργαζόμενους για να "απαρευχθούν" οι απόλυσεις.

* Με τη συμβιβαστική ταχτική τους υποχώρησαν στις πιέσεις της κυβέρνησης για τη συγκράτηση των αυξήσεων στα μεροκάματα. Φέτος όλο το χρόνο κλείστηκαν μέσα στα διαιτητικά δικαστήρια και υποτάχτηκαν στις αποφάσεις τους για αυξήσεις 10+5%. Η καθήλωση αυτή στα μεροκάματα σπρώχνει τους εργάτες στις υπερωρίες και τα πρίμ σαν το μόνο τρόπο να συμπληρώσουν το μηνιαίο που διαρκώς ροκανίζεται ή ακριβεία. Έτσι, τα χαμηλά μεροκάματα ανοίγουν το δρόμο για την έντατικοποίηση και τις απόλυσεις. Η συμβιβαστική ταχτική στο θέμα των αυξήσεων έφερε τα αντίθετα αποτελέσματα.

* Παρόλα αυτά οι ρεφορμιστικές παρατάξεις συνεχίζουν την ίδια ταχτική. Δέχονται και διαδίδουν τις "θεωρίες" ότι οι απόλυσεις είναι απομονωμένες κομμινες και των εργοδοτών και καλλιεργούν το κλίμα ότι η απεργία: σαν αντίληψη στις απόλυσεις θα έπαιζε το παιχνίδι της εταίρειας. Έτσι, έχοντας αποκλείσει το δρόμο της πάλης μαζώνουν στη λογική της μοιρασιάς: αν η εταιρεία δεν έχει παραγγελίες τότε αντί για απόλυσεις να γίνει συμβιβασμός που εργάτες να δουλέψουν λιγότερο και να πληρώνονται λιγότερο. (πχ να χάσουν το πρίμ παραγωγής ή να παίρνουν 5 μεροκάματα αντί για 6. Αυτές τις "λύσεις" τις βρήκαν "λογικές" οι διοικήσεις των σωματείων του ΠΙΤΣΟΥ και της ΦΙΛΙΠΣ. Στόν ΠΙΤΣΟ τελικά 100 απόλυσεις. Στή ΦΙΛΙΠΣ η μάχη δεν έχει κριθεί ακόμα).

Αντίθετα μ' αυτή τη λογική, για τους εργάτες μπαίνει πιεστικά το ζήτημα της οργανωμένης πάλης ενάντια στις απόλυσεις. Για να οργανώσουμε αυτή την πάλη χρειάζεται:

* Έκεί όπου έχει μπει με οποιαδήποτε πρόφαση θέμα απόλυσεων, ξεκάθετη άρνηση να δε απόλυση όσο "χρυσάμενη" και αν φαίνεται με αποζημιώσεις ή άλλες υποσχέσεις. Ά πόφαση της γενικής συνέλευσης ότι με την πρώτη απόλυση το εργοστάσιο θα νεκρώσει.

* Πρίν ακόμα μπει θέμα απόλυσεων αγώνας ενάντια στην έντατικοποίηση, δηλαδή: — Για έναμάτωση των πρίμ παραγωγής στο βασικό μεροκάματο — Για μείωση του ωραρίου σε 5ήμερη βδομάδα 35 ώρων με 6 μεροκάματα.

— Σταμάτημα των υπερωριών, με ταυτόχρονη αύξηση του μεροκάματος. Τώρα είναι η στιγμή για να γίνει πράξη το σύνθημα: "αυξήσεις και όχι απόλυσεις" Σ' αυτή την κατεύθυνση πρέπει να συσπειρωθούν οι πρωτοπόροι εργάτες σε κάθε χώρο δουλειάς, να πάρουν την πρωτοβουλία για τη σύμωση αυτών των αιτημάτων και να καλέψουν στα σωματεία για τις αντίστοιχες αποφάσεις.

**Η ΠΑΛΗ
ΕΝΑΝΤΙΑ
ΣΤΙΣ
ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ
στην οικοδομή
στη Φιλίππ
του Σαρακάκη
σελ. 4-5**

Από την παρουσία της Έκπαιξης για την Άκελευθέρωση του Γιάννη Σερφίη στόν γιορτασμό του Πολυτεχνείου. Η Έκπαιξη έτοιμάζει νέες κινητοποιήσεις για την άγκη που άορίστηκε στις 18 Δεκέμβρη στόν Κοουδαλλό. (Βλέπε σελ. 2)

Εργατική πρωτοπορία

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

Οι αστοί βιαζονται να

δεχτούν το αμερικανικό σχέδιο

Μετά την υποβολή του αμερικανικού σχεδίου τα πράγματα στην Κύπρο αρχίζουν να γίνονται πιο καθαρά. Κατ' αρχή ή τόσο διακηρυγμένη εθνική νότιση δεν φαίνεται να είναι πια τόσο έντονη. Ο Κυπριανός αναγκάστηκε να αναβάλει τη συνεδρία του εθνικού συμβουλίου μέχρι που να μπορέσει να βρει μία φόρμουλα για να συμβιβαστείς διαφωνίες που επικράτησαν να στις αμερικανικές προτάσεις. Κάτι που σήμερα φαίνεται αρκετά δύσκολο μία και τα προβλήματα στην Κύπρο έχουν προχωρήσει σε βαθμό που να βάζουν πιέσεις στους αστούς για σύντομη λύση.

Τό ίδιο το σχέδιο βάβαιρα δεν είναι τίποτε άλλο από μία νέα έκδοση της συμφωνίας Μακάριου Ντενκτάς. Τό ουσιαστικό του περιεχόμενο είναι ή κατανομή των ποσοστών, έδαφικών και συνταγματικών ενώ κατά τό άλλα μένει μέσα στα ίδια πλαίσια της έξυπνής ρετήσεως των συμφερόντων του Δυτικού Ιμπεριαλισμού διατηρώντας μία Κύπρο μισοδυχοτομημένη, μισοενομένη με άρχουσες τάξεις δεμένες με τη δύση, και μία σειρά από άλλα προβλήματα που θα κάνουν αναγκαία την κηδεμόνευση από τον Ιμπεριαλισμό. Τά διάφορα "θετικά" στοιχεία που έχουν ανακαλύψει στο σχέδιο

σοι τό έχουν αποδεχτεί και κύρια τό ΔΗΣΥ (τό κόμμα του Κληρίδη) όπως ο περιορισμός των κατεχόμενων σε 30% και ή Ισχυρή κεντρική κυβέρνηση χρησιμοποιούνται για άσκηση πιέσεων για τη γρήγορη αποδοχή του σχεδίου. Τό ΔΗΣΥ βλέπει ότι ή συνέχιση της έγκρημότητας έγκυμονει κινδύνους για τό συμφέροντα των έλληνοκυπριών αστών. Βλέπει ότι ή μακρόχρονη πολιτική αστάθεια έμπούζει μία πιο μεγάλη ανάπτυξη της οικονομίας και της πιθανότητας έκμεταλλευστηών οικονομικών δυνατοτήτων της βόρειας Κύπρου έστω και σε πιο περιορισμένο βαθμό από τό τι στό παρελθόν.

νική γαλήνη και να επιβάλω μια οικονομική πολιτική είτε άμεσα και λύση στο κυπριακό. Έτοιμάζεται έφεδρική αστυνομική δύναμη με μηχανοκίνητο ενώ οι παρακολουθήσεις και τό φακέλωμα από την ΚΥΠ έχουν γίνει θεσμός πράγμα που έγινε παραδεκτό στη Βουλή και από τό δεξιά και άριστερα κόμματα. Παράλληλα έχουν γίνει διάφορες προσπάθειες για τό κλείσιμο άριστερων περιόδων όπως τό Δελτίο Συζήτησης. Μπροστά σ' αυτή τη κατάσταση που δημιουργεί συνθήκες ρήξης μεάνει ή κυροβαστική πολιτική των άριστερων κομμάτων και κύρια του ΑΚΕΛ. Τό ΑΚΕΛ που είναι αναμφίβολα τό κόμμα που υποστηρίζει έργο εργαζόμενων και αποτελεί σοβαρό παράγοντα στην κυπριακή πολιτική σκηνή για χρόνια τώρα ακολουθεί μία πολιτική υποστήριξης προς την αστική τάξη. Αποφεύγει τη σύγκρουση με τον Κυπριανό πράγμα βέβαια που δημιουργεί κινδύνους για την ίδια την ύπαρξη του γιατί χάνεται ή ανεξαρτησία του. Για να διατηρήσει την ανεξαρτησία του προπαγανδίζει θέσεις που δε φέρνουν κανένα κακό στους αστούς (όπως ή διεθνής Συνδιάσκεψη που ούτως ή άλλως δε υπάρχει δυνατότητα να γίνει) ή που αντικειμενικά ή αστική τάξη προωθεί ή είναι υποχρεωμένη να δεχτεί (διακωντική συνάντηση με τον Ντενκτάς) είναι χαρακτηριστική ή θέση του για τίς αμερικανικές προτάσεις που τίς απόρριψε γιατί προέρχονταν από τους αμερικανούς ενώ θα μπορούσε να τίς δεχτεί αν προέρχονταν από τη Μόσχα ή τον Βαλτιμόρ όπως έξηγεε στην θέση του που δημοσιεύτηκε στη Χαραυγή στις 6-12-78. Είναι φυσικό λοιπόν αφού τό ΑΚΕΛ αποφεύγει την ταχτική της σύγκρουσης να αποκλείει κάθε πορεία που πάει ενάντια στα συμφέροντα των αστών και να κινείται στα πλαίσια της έφευσεως μιας αστικής λύσης, δηλαδή περισσότερες υποχωρήσεις, συνομιλίες με τον Ντενκτάς και αν είναι δυνατό αποδοχή της ΕΣΕΔ σαν έγγυητριας δύναμης. Μέσα σ' αυτό τό πλαίσιο έξηγοούνται και οι έκκλησεις του ΑΚΕΛ για περισσότερη υποχωρητικότητα προς τους αστούς και ή ίδια ή θέση που παίρνει πάνω στο αμερικανικό σχέδιο καθώς και ή άνοιχτή και υποστηρίξιμη διζωνική. Παράλλη του τη συμ

βιαστική πολιτική τό ΑΚΕΛ είναι αρκετά προσεκτικό έτσι που να μη ταυτιστεί με την υποχωρητικότητα. Η πολιτική του πρακτική όμως και ή ίδια ή λογική της πολιτικής του μας δείχνει ότι δε θα μετέ εμπόδιο στην πορεία ξεκούληματος του κυπριακού. Η ΕΔΕΚ από τό ότι έχει απορρίψει τό αμερικανικό σχέδιο, δε μπορούμε να περιμένουμε ότι θα μπορέσει να γίνει εμπόδιο στην αστική τάξη γιατί ή ίδια υποστήριξε είτε άνοιχτά είτε συνήθως με άνοχη ή φραστική διαφωνία κάθε μεγάλη υποχώρηση προς τό συμφέροντα της αστικής τάξης. Αυτό μαζί με τό ότι ή ίδια περνάει μόνη έσωτερική κρίση δέντης έπιτρέπουν να διαδραματιστεί ένα σοβαρό ρόλο στην πολιτική σκηνή της Κύπρου. Μέσα σ' αυτές τίς συνθήκες είναι άμφίβολο αν ή εργατική τάξη με τό σημερινό αγωνιστικό και οργανωτικό της επίπεδο θα μπορέσει να αντισταθεί στους αστούς. Αυτό που μπορούμε να υπολογίζουμε είναι μόνο τό ότι οι άσχημες συνθήκες ζωής και δουλειάς και τό χαμηλό μεροκάματο από τη μία και τό ξεπόλημα της Κύπρου από την άλλη θα σπρώξουν ένα άριθμό εργαζόμενων σε έναλλακτικές λύσεις, μακριά από την αστική τάξη και τη ρεφορμιστική ήγεσία. Έδώ σητρίζεται τό μέλλον της Κύπρου. Στο χτίσιμο ενός ενιαίου μαχητικού εργατικού κινήματος έλληνοκύπριων και τουρκοκύπριων που μόνο αυτό θα πετάξει δίλους τους στρατούς (τουρκικούς, ελληνικούς, ΟΗΕ) και τίς βάσεις από την Κύπρο και θα έμπούσει τους Ιμπεριαλιστές να στήσουν σύγγρα μέσα στο νησί.

ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗΣ ΣΤΟΝ Γ. ΣΕΡΙΦΗ

ΨΗΦΙΣΜΑ

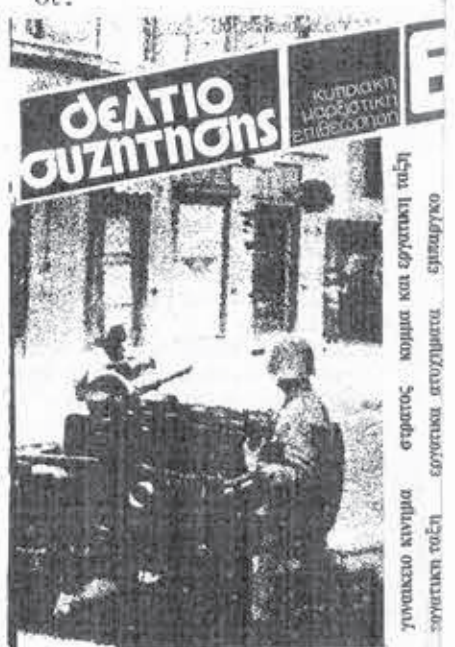
Ψήφισμα που εγκρίθηκε στην Γενική συνέλευση του αωματείου των Υδραυλικών.

Η χρονιάτικη Γ.Σ του αωματείου μας συμπαραστήκεται στον φυλακισμένο αγωνιστή εργάτη Πάνη Σερίφη. Η σύλληψη και φυλάκιση του Γ. Σερίφη είναι μία προσπάθεια της κυβέρνησης να συλλαβάνει και να φυλακίζει τον κάθε άπεργό τον κάθε συνδικαλιστή που αντίσταίνεται στην πολιτική της Πολιτική λιτότητας και τρομοκρατίας, σαν άναρχικό τρομοκράτη, βάζοντας έτσι σε έφαρμογή και τον τρομοκρατικό νόμο 509. Απαιτούμε την άμεση άποφυλάκιση του Γ. Σερίφη, και όλων των πολιτικών κρατούμενων. Ο πρόεδρος Γενικής συνέλευσης Λύρας Βιμάς.

ΨΗΦΙΣΜΑ

Ψήφισμα που εγκρίθηκε στην Γενική συνέλευση του αωματείου των Πλακιδιών.

Η Γ.Σ των πλακιδιών 'Αθηνών Πειραιώς και περιχώρων. Καταγγέλει την σκευωρία σε βάρος του συνδικαλιστή Γ. Σερίφη και ζητάει την άδωσή του. Καταγγέλει την παράνομη ως τό τώρα 13 μηνών προσωλάκιση του με την ψεύτικη σκευωρία πόσστησε για τάγεγονότα του Ρέντη σε βάρος του άρχιβασιλαριστή Κασροβανίση. Η άπελευθέρωση και άδωση του συνδικαλιστή Γ. Σερίφη είναι μία καταγγελία ενάντια στις έπιθέσεις της κυβέρνησης στο εργατικό μας κίνημα. Η Γενική συνέλευση

Το Δελτίο συζήτησης του ΚΚΕ, κόμμα και εργατική τάξη για να κινήσει την εργατική άποψη.